

อัญชัญญา

ระหว่าง

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

และ

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาชนปลดปล่อยศรีลังกา

เพื่อ

การเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงภาษีอากร

ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

3. ภาษีที่มีอยู่ปัจจุบัน ซึ่งอนุสัญญาฯ นี้จะบังคับแก่

(ก) ภาษีประเทศศรีลังกา

ภาษีเงินได้ รวมทั้งภาษีเงินได้ที่เก็บจากยอดขายของวิสาหกิจที่

ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งเกรทเตอร์โคลัมโบ (the Greater Colombo Economic Commission)

(ต้องบ่งชี้ที่จะเรียกว่า "ภาษีศรีลังกา")

(ข) ภาษีประเทศพม่า

(1) ภาษีเงินได้ และ

(2) ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

(ต้องบ่งชี้ที่จะเรียกว่า "ภาษีพม่า")

4. อนุสัญญาฯ นี้จะบังคับแก่ภาษีใด ๆ ที่เก็บจากเงินได้ที่มีลักษณะเหมือนกัน

หรือคล้ายคลึงกันจนสาระสำคัญ ซึ่งบังคับจัดเก็บภายหลังจากวันที่ตั้งลงนามอนุสัญญาฯ

เป็นการเพิ่มเติม หรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ให้สัญญา

ทั้งสองรัฐจะแจ้งให้ทราบแก่กันและกันถึงความเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่สำคัญ ซึ่งมีขึ้นจน

กฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐ

ข้อ 3

บทนิยามทั่วไป

1. อนุสัญญาฯ นี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(ก) คำว่า "ประเทศศรีลังกา" หมายถึงสาธารณรัฐสังคมนิยม

ประชาธิปไตยศรีลังกา รวมถึงพื้นที่ใด ๆ ที่อยู่นอกเขตอาณาเขตของประเทศศรีลังกา

ซึ่งตามกฎหมายระหว่างประเทศกำหนดไว้หรืออาจกำหนดไว้ภายหลังกฎหมายของ

ประเทศศรีลังกาจะส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ที่เป็นพื้นที่ซึ่งประเทศศรีลังกาอาจอ้างสิทธิใน

ส่วนที่เกี่ยวข้องกับน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และสินแร่ฟอสเฟต และทรัพยากรธรรมชาติภายใน

พื้นที่อื่น ๆ ได้

(บ) คำว่า "ประเทศพม" หมายถึงราชอาณาจักรพมและรวมถึงพื้นที่ใด ๆ ซึ่งประชิดกับพมหรืออาณาเขตของราชอาณาจักรพมซึ่งตามกฎหมายพม และตามกฎหมายระหว่างประเทศกำหนดไว้หรืออาจจะกำหนดไว้ภายหลังให้เป็นพื้นที่ซึ่งราชอาณาจักรพมอาจใช้สิทธิในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นที่ของพมและดินแดนที่มีดิน และทรัพยากรธรรมชาติของดินแดนนั้นพื้นที่ใด ๆ ได้

(ค) คำว่า "รัฐผู้หาเลี้ยงอารัฐหนึ่ง" และ "รัฐผู้หาเลี้ยงอารัฐหนึ่ง" หมายถึงประเทศหรือรัฐซึ่งประเทศพมแล้วแต่บริษัทจะกำหนด

(ง) คำว่า "บุคคล" รวมถึง บุคคลธรรมดา กองมรดก บริษัท และ คณะบุคคลอื่นใดซึ่งถือว่าเป็นหน่วยเพื่อประโยชน์ของพม

(จ) คำว่า "บริษัท" หมายถึง นิติบุคคล หรือหน่วยใด ๆ ซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคลเพื่อประโยชน์ของพม

(ฉ) คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้หาเลี้ยงอารัฐหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของรัฐผู้หาเลี้ยงอารัฐหนึ่ง" หมายถึง วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้หาเลี้ยงอารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้หาเลี้ยงอารัฐหนึ่ง ตามลำดับ

(ช) คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายถึง การขนส่งใด ๆ โดยเรือหรืออากาศยานที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้หาเลี้ยงอารัฐหนึ่ง ยกเว้นกรณีที่เรือหรืออากาศยานนั้นดำเนินการระหว่างสถานที่ต่าง ๆ ในรัฐผู้หาเลี้ยงอารัฐหนึ่งเท่านั้น

(ซ) คำว่า "คนชาติ" หมายถึง

- (1) บุคคลธรรมดาทั้งหมด ซึ่งมีสัญชาติของรัฐผู้หาเลี้ยงอารัฐหนึ่ง
- (2) นิติบุคคลทั้งหมด ทั้งหุ้นส่วน สมาคม และหน่วยอื่นใดที่ได้รับสถานภาพของตนเช่นว่านั้นตามกฎหมายที่บังคับอยู่ในรัฐผู้หาเลี้ยงอารัฐหนึ่ง

(ฌ) คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึง

- (1) เจ้าหน้าที่ของประเทศหรือรัฐใด ๆ
- (2) เจ้าหน้าที่ของประเทศพม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

(ค) ถ้าบุคคลธรรมดาที่มีที่อยู่เป็นปกติในรัฐผู้พาสัญญาทั้งสองรัฐ หรือไม่มีอยู่เลยจรัฐผู้พาสัญญาทั้งสองรัฐ จะถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่จรัฐผู้พาสัญญาที่ตนเป็นพลชาติ

(ง) ถ้าบุคคลธรรมดาเป็นพลชาติของรัฐผู้พาสัญญาทั้งสองรัฐ หรือมิได้เป็นพลชาติของรัฐผู้พาสัญญาทั้งสองรัฐ จะให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้พาสัญญาทั้งสองรัฐ แก้ไขข้อพิพาทโดยความตกลงร่วมกัน

3. เงื่อนไขที่โดยเหตุผลแห่งขบขันของวรรค 1 ของข้อนี้ บุคคลซึ่งมิใช่บุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่จรัฐผู้พาสัญญาทั้งสองรัฐ จะให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้พาสัญญาทั้งสองรัฐ แก้ไขข้อพิพาทโดยความตกลงร่วมกัน

ข้อ 5

สถานประกอบการถาวร

1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งข้อนี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายถึงสถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจซึ่งประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

2. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" โดยเฉพาะจะรวมถึง

(ก) สถานจัดการ

(ข) สาขา

(ค) สำนักงาน

(ง) โรงงาน

(จ) โรงช่าง และ

(ฉ) เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือบ่อนก๊าซ เหมืองหิน หรือสถานอื่น ๆ ที่ซึ่ง

เป็นการบุคหรือพากรรรมชาติ

3. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายความว่า

(ก) ที่ตั้งอาคาร ครอบงำหรือก่อสร้าง ครอบงำหรือประกอบหรือโครงการ
ติดตั้งแล้วเฉพาะกรณีซึ่งที่ตั้ง ครอบงำ หรือกิจกรรมที่มีติดต่อกันในช่วงระยะเวลา
เกินกว่า 183 วัน

(ข) การจัดการที่ถาวรหรือการ รวมหนึ่งบริการทั้งหมดบริการวิชาชีพ
ผ่านทางลูกจ้าง หรือบุคคลอื่นที่จ้างวิชาชีพ เมื่อความมุ่งประสงค์เช่นนั้น
แต่เฉพาะกรณีที่กิจกรรมดังกล่าวนี้มีอยู่จนกระทั่ง (สำหรับโครงการ
อย่างเดียวกันหรือเกี่ยวเนื่องกัน) จนระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลาด้วยกันแล้ว
เกินกว่า 183 วันภายในระยะเวลา 12 เดือน

4. แม้จะมีหนังสือตีพิมพ์ ๗ ของข้อนี้คือ คำว่า "สถานประกอบการถาวร"
มีดังต่อไปนี้รวมถึง :

(ก) การก่อสร้างอำนวยความสะดวกเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ของการ
เก็บรักษาหรือจัดแสดงสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิชาชีพนั้น

(ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิชาชีพนั้น
เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ของการเก็บรักษาหรือจัดแสดง

(ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของของหรือสินค้า ซึ่งเป็นของวิชาชีพนั้น
เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์แห่งการแปรรูปโดยถือวิชาชีพหนึ่ง

(ง) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ของการจัดซื้อ
สิ่งของหรือสินค้าหรือเพื่อรวบรวมข้อสนเทศเกี่ยวกับวิชาชีพนั้น

(จ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ของการ
ดำเนินการกิจกรรมอื่นใด ซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือการสนับสนุนเกี่ยวกับวิชาชีพนั้น

(ฉ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อค่าเงินกิจกรรมที่กล่าวมาแล้ว
จนบุตร (ก) ถึง (จ) รวมกัน โดยมีเงื่อนไขว่ากิจกรรมทั้งหมดนั้นผลจากการ
รวมกันดังกล่าวของสถานธุรกิจประจำนั้นมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือสนับสนุน

5. แม้จะมีข้อยกเว้นของวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้ อยู่ จนกระทั่งบุคคล นอกเหนือจากตัวแพนที่มีสถานภาพเป็นอิสระ ซึ่งอยู่จนบังคับของวรรค 7 ของข้อนี้ งดการศึกษาการงานรัฐผู้หาเลี้ยงชีพหนึ่งจนนามของวิสาหกิจของรัฐผู้หาเลี้ยงชีพอื่นก็รัฐหนึ่ง จะถือว่าวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรของรัฐผู้หาเลี้ยงชีพที่กล่าวถึงรัฐแรกจนส่วนที่ เกี่ยวกับกิจกรรมเจด ๗ ซึ่งบุคคลนั้นงดการศึกษาเพื่อวิสาหกิจนั้น ถ้าบุคคลดังกล่าว

(ก) มีและข้ออย่าง เป็นปกติวิสัยของรัฐผู้หาเลี้ยงชีพที่กล่าวถึงรัฐแรกซึ่ง อาณาเขตการศึกษาของวิสาหกิจนั้น เว้นแต่กิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคลนั้นจำกัด อยู่แต่เฉพาะเพียงการซื้อของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจนั้น หรือ

(ข) งดเก็บรักษาอย่าง เป็นปกติวิสัยของรัฐผู้หาเลี้ยงชีพที่กล่าวถึงรัฐแรกซึ่ง มูลค้ำของของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้นหรือวิสาหกิจอื่นซึ่งอยู่จนความควบคุมของ วิสาหกิจหรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่จนวิสาหกิจนั้น และดำเนินการตามคำสั่งซื้อหรือ ส่งมอบของนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำ หรือ

(ค) จัดหาอย่าง เป็นปกติวิสัยของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกทั้งหมดหรือเกือบ ทั้งหมดเพื่อวิสาหกิจนั้นหรือเพื่อวิสาหกิจและวิสาหกิจอื่น ๆ ซึ่งอยู่จนความควบคุมของ วิสาหกิจหรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่จนวิสาหกิจนั้น

6. แม้จะมีข้อยกเว้นก่อน ๆ ของข้อนี้ อยู่ วิสาหกิจประกันภัยของรัฐหนึ่ง ยกเว้นจนกรณีของการรับประกันภัยต่อจะถือว่า มีสถานประกอบการถาวรอยู่จนรัฐอื่นก็รัฐหนึ่ง ถ้าวิสาหกิจนั้นเรียกเก็บเบี้ยประกันจนอาณาเขตของรัฐอื่นก็รัฐหนึ่งหรือประกันการ เลี้ยงภัยที่มีอยู่ ณ ที่นั้น โดยผ่านทางบุคคลนอกเหนือจากตัวแพนที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ จนบังคับของวรรค 7

7. วิสาหกิจของรัฐผู้หาเลี้ยงชีพหนึ่งจะงบถือว่า มีสถานประกอบการถาวรอยู่ จนรัฐผู้หาเลี้ยงชีพอื่นก็รัฐหนึ่ง เพียงเพราะว่า งดประกอบธุรกิจของรัฐนั้นโดยผ่านทางนายหน้า ตัวแพนการค้าที่ว่างเขตหรือตัวแพนอื่นเจดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ จนกระทั่งบุคคลเช่นว่านั้น

จัดกระทำตามทางอื่นเป็นปกติแห่งธุรกิจของตน อย่างเสรีก็ตาม กิจกรรมที่ตัวแทนเชื่อว่านั้น
จัดกระทำทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดในนามของวิสาหกิจนั้น จะไม่ถือว่าเป็นตัวแทนที่มี
สภาพภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรคนี้ ถ้าเป็นที่ปรากฏว่าการติดต่อระหว่าง
ตัวแทนและวิสาหกิจมีจัดกระทำภายใต้เงื่อนไขของการประกอบการที่เป็นอิสระระหว่างกัน

8. ข้อเท็จจริงที่ว่า บริษัทหนึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่จรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งควบคุม
หรืออยู่ในความควบคุมของบริษัทหนึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่จรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่ง
ประกอบธุรกิจจรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสภาพประกอบการลาวหรือไม่ก็ตาม)
มิเป็นเหตุจให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสภาพประกอบการลาวของอีกรบริษัทหนึ่ง

ข้อ 6

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

1. เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้งเงินได้จากกาไรเกษตรหรือการป่าไม้)
อาจเก็บภาษีเงินจรัฐผู้หาสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่
2. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" จะมีความหมายซึ่งคำนั้นนี้อยู่ตามกฎหมายของ
รัฐผู้หาสัญญา ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ ไม่ว่าจบทกรณีใดคำนี้จะรวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์
แห่งอสังหาริมทรัพย์ บุคคลตัว และเครื่องมือที่จ้จจการเกษตรและการป่าไม้ สิทธิที่อยู่
จระดับขบขณัติของกฎหมายที่วางว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินจ
อสังหาริมทรัพย์และสิทธิที่จะได้รับขาระตามจนวนที่เปลี่ยนแปลงสคงสัดหรือจนวนตายแล้วเป็น
ค่าตอบแทนจการหางานหรือสิทธิจการหางานจรวมแร่ แหล่งแร่ และทรัพยากร
ธรรมชาติอย่างอื่น ส่วนเรือเดินทะเล เรือ และอากาศยานจะไมถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์
3. บทบัญญัติของวรรค (1) ของข้อนี้จะจ้จยังค้บกับเงินค้ที่รับจการจ้
จโดยตรง การจ้เข้าหรือการจ้อสังหาริมทรัพย์จรูปอื่น

4. บทบัญญัติของวรรค (1) และ (3) ของข้อนี้ จะใช้บังคับกับเงินที่ได้จาก
อสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจและกับเงินที่ได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งงชี้ เพื่อการให้บริการ
ส่วนบุคคลที่เพื่ออิสระด้วย

ข้อ 7

ภาวะจากธุรกิจ

1. เงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้หาสัญชาติรัฐหนึ่งจะเกี่ยวภาษีเงินได้เฉพาะ
จรัฐนั้น เว้นแต่วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจจรัฐผู้หาสัญชาติรัฐหนึ่งโดยผ่านทางสถานประกอบ
การถาวรที่ตั้งอยู่จรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว เงินได้หรือ
กำไรของวิสาหกิจอาจเกี่ยวภาษีเงินได้จรัฐอื่นรัฐหนึ่งแต่ต้องเกี่ยวจากกำไรเพียงเท่าที่ถือว่า
เป็นของ (ก) สถานประกอบการถาวรนั้น (ข) การขายของหรือสินค้าจรัฐอื่นรัฐหนึ่งนั้น
อันมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับของหรือสินค้าที่ขายโดยผ่านทางสถานประกอบการ
ถาวรนั้น หรือ (ค) กิจกรรมธุรกิจอื่น ๆ ที่ประกอบการจรัฐอื่นรัฐหนึ่งนั้นอันมีลักษณะ
เหมือนหรือคล้ายคลึงกับการประกอบธุรกิจที่บังเกิดผลโดยผ่านทางสถานประกอบการ
ถาวรนั้น

2. ภายจดีบังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค (3) ของข้อนี้ ญกรณี่ที่วิสาหกิจ
ของรัฐผู้หาสัญชาติรัฐหนึ่งประกอบธุรกิจจรัฐผู้หาสัญชาติรัฐหนึ่งโดยผ่านทางสถานประกอบการ
ถาวรที่ตั้งอยู่จรัฐนั้น ญแต่ละรัฐผู้หาสัญชาติจะถือว่าเงินได้หรือกำไรเป็นของสถาน
ประกอบการถาวรนั้นจส่วนที่พึงคาดหวังได้ว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับเสมือน
หนึ่งว่าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหากและประกอบกิจกรรม
เช่นเดียวกับหรือคล้ายคลึงกัน ภายจดีถาวรเช่นเดียวกับหรือคล้ายคลึงกันและติดต่ออย่าง
เป็นอิสระโดยขึ้นเิงกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น

3. แผนการกำหนดค่าเช่าของสถานประกอบการถาวร จะยอมให้หักค่าเช่าจ่าย ซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของธุรกิจของสถานประกอบการถาวรนั้น รวมทั้งค่าเช่าจ่าย แผนการบริหารและการจัดการที่วางไว้ว่าจะมีขึ้นในรัฐผู้เช่าซึ่งสถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น อย่างไรก็ตาม จะยอมให้หักค่าเช่าจ่ายในส่วนที่เกี่ยวกับจำนวนที่จ่าย (นอกเหนือจากการช่วยทดแทนของรายจ่ายจริง) โดยสถานประกอบการถาวร จะหักกับสำนักงานใหญ่ของวิสาหกิจหรือสำนักงานอื่นใดของวิสาหกิจนั้น คุณสมบัติของค่าสิทธิค่าธรรมเนียมหรือการจ่ายอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน เพื่อตอบแทนสำหรับการจัดสิทธิบัตรหรือสิทธิอื่น ๆ หรือคุณสมบัติของค่านายหน้าสำหรับการให้บริการที่ระบุหรือเพื่อการจัดการ หรือคุณสมบัติของดอกเบี้ยสำหรับเงินที่สถานประกอบการถาวรยืม ยกเว้นกรณีของวิสาหกิจการธนาคาร จนหาของเดียวกันในแผนการกำหนดค่าเช่าของสถานประกอบการถาวร มิใช่ถือเป็นเหตุสำหรับจำนวนที่ถูกเรียกเก็บ (นอกเหนือจากการจ่ายทดแทนของรายจ่ายจริง) โดยสถานประกอบการถาวรจะหักกับสำนักงานใหญ่ของวิสาหกิจหรือสำนักงานอื่นใดของวิสาหกิจนั้น คุณสมบัติของค่าสิทธิค่าธรรมเนียมหรือการจ่ายอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน เพื่อตอบแทนสำหรับการจัดสิทธิบัตรหรือสิทธิอื่น ๆ หรือคุณสมบัติของค่านายหน้าสำหรับการให้บริการที่ระบุหรือเพื่อการจัดการหรือคุณสมบัติของดอกเบี้ยสำหรับเงินที่สถานประกอบการถาวรยืม ยกเว้นกรณีของวิสาหกิจการธนาคาร

4. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้เช่าที่รัฐหนึ่งให้กำหนดค่าเช่าอื่น ๆ ว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรโดยอาศัยมูลฐานอัตราส่วนร้อยละหนึ่งของยอดรายรับรวมของวิสาหกิจหรือของสถานประกอบการถาวรหรือโดยอาศัยมูลฐานการปันกำไรทั้งหมดของวิสาหกิจทั้งหมดที่ต่างกัน ๒ ของวิสาหกิจ มิใช่ข้อความจกวรรค 2 ของข้อนี้ วัตถุประสงค์ของรัฐผู้เช่าที่รัฐหนึ่งในการที่จะกำหนดค่าเช่าเพื่อเก็บภาษีโดยวิธีที่ส่วนดังกล่าวอื่นอาจเป็นประเพณี อย่างไรก็ตาม วิธีที่เลือกจะต้องเป็นของลักษณะที่ผลอันเกิดขึ้นเป็นไปตามหลักการซึ่งกำหนดไว้ในข้อนี้

5. มีเงินกู้เงินค้ำหรือค้ำประกัน ๒ เป็นของสถานประกอบการถาวรโดยเหตุผล
เพียงว่าสถานประกอบการถาวรนั้นชื่อของทรัพย์สินค้ำเพื่อวิสาหกิจ

6. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งวรรคก่อน ๒ เงินค้ำหรือค้ำประกันที่ขลิบส่วนเงิน
สถานประกอบการถาวรจะกำหนดโดยวิธีเดียวกันเป็นปี ๒ ๔๖ เว้นแต่จะมีเหตุผลอัน
สมควรและเพียงพอที่จะขลิบวิธีอื่น

7. เงินที่เงินค้ำหรือค้ำรวมทั้งรายการเงินค้ำซึ่งบัญชีเงินฝากต่างหากเงินข้อ
อื่น ๒ แห่งบัญชีเงินค้ำนั้น บัญชีเงินค้ำของข้ออื่นเหล่านี้จะไม่ถูกกระทบโดยบัญชี
แห่งข้อนี้

ข้อ ๘

การเดินเรือและการขนส่งทางอากาศ

1. เงินค้ำหรือค้ำประกันที่วิสาหกิจของรัฐผู้หาสัญญาซึ่งได้รับจากการ
ดำเนินการเดินเรือทางอากาศยานพาหนะการจราจรระหว่างประเทศจะเก็บภาษีเงินได้เฉพาะเงิน
ผู้หาสัญญาขึ้น

2. เงินค้ำหรือค้ำประกันที่วิสาหกิจของรัฐผู้หาสัญญาซึ่งได้รับจากการ
ดำเนินการเดินเรือการจราจรระหว่างประเทศอาจเก็บภาษีเงินได้ของรัฐผู้หาสัญญาอีก
รัฐหนึ่ง แต่จะลดภาษีที่บังคับเก็บเงินรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นลงเป็นจำนวนเท่ากับ
ร้อยละ 50 ของภาษี

3. เงินของเดียวกัน บัญชีเงินค้ำของวรรค 1 และ 2 จะขลิบเงินส่วนที่
เกี่ยวกับการเข้าร่วมกลุ่มชนิด ๒ โดยวิสาหกิจที่กระทำการดำเนินการเดินเรือหรือ
อากาศยานพาหนะการจราจรระหว่างประเทศ

ข้อ 9

วิสาหกิจเฉพาะหรือเดี่ยวกิจ

เกณฑ์ที่ :

- (ก) วิสาหกิจของรัฐผู้हाลัษณาารัฐหนึ่งเข้าร่วมโดยทางตรงหรือทางอ้อม
ของการจัดการ ควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้हाลัษณาารัฐหนึ่ง หรือ
- (ข) บุคคลกลุ่มเดียวกันเข้าร่วมโดยทางตรงหรือทางอ้อมของการจัดการ
ควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้हाลัษณาารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจของรัฐผู้हाลัษณา
อีกรัฐหนึ่ง

และจนแต่ละกรณีได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจ
ทั้งสองในความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างจากเงื่อนไขที่มี
ระหว่างวิสาหกิจอิสระ เงิน貸หรือการรูด ๑ ที่ควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่งหากมี
เงื่อนไขเหล่านั้น แต่มีข้อยกเว้นเหตุผลแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นเงิน貸หรือ
การรูดของวิสาหกิจหนึ่งและเก็บภาษีดังค้ตามนั้น

ข้อ 10

เงินปันผล

1. เงินปันผลที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่รัฐผู้हाลัษณาารัฐหนึ่งจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่น
ที่อยู่รัฐผู้हाลัษณาารัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีเงินได้ของรัฐอีกรัฐหนึ่ง
2. อย่างไรก็ตาม เงินปันผลเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีเงินได้รัฐผู้हाลัษณาารัฐ
บริษัทที่จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ และตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่
- (ก) เกณฑ์ของประเทศไทยดังกล่าว ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ
15 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น

(ข) ธุรกรรมของประเทศไทย ถ้าผู้รับเงินปันผลเป็นบริษัทใหม่รวมถึง
ห้างหุ้นส่วนซึ่งถือหุ้นโดยตรงไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นของบริษัทแรก ภาษีที่เรียกเก็บ
จะต้องง้อเก็บ :

(1) ร้อยละ 15 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ถ้าบริษัทที่จ่ายเงิน
ปันผลดำเนินการอุตสาหกรรม

(2) ร้อยละ 20 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้นถ้ากรณีอื่น
เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรต (ข) ของวรรคนี้ คำว่า "กิจการ
อุตสาหกรรม" หมายถึง

- (1) กิจการใด ๆ ซึ่งประกอบ
1) การผลิตกรรม การประกอบและการบรรจุรูป
2) การก่อสร้าง วิศวกรรมโยธา และการต่อเรือ
3) การผลิตกระดาษ ผ้า พลังงานจากน้ำ ก๊าซ
หรือการส่งน้ำ หรือ
4) การเกษตร การป่าไม้และการประมงและการ
หาแร่หาทอง และ

(2) กิจการอื่นใดซึ่งมีสิทธิได้รับเอกสิทธิ์ตามกฎหมาย
ของประเทศไทยว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนทางอุตสาหกรรม และ

(3) กิจการอื่นใด ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของ
ประเทศไทยอาจประกาศให้เป็น "กิจการอุตสาหกรรม" เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้

3. คำว่า "เงินปันผล" ที่จ่ายหรือหมายถึงเงินได้จากหุ้น หุ้นเหมืองแร่
หุ้นของผู้ก่อตั้งหรือสิทธิอื่น ๆ ซึ่งมีอยู่เป็นสิทธิเรียกหรือทรัพย์สินที่วางเงินผลกำไร รวมทั้ง
เงินได้จากสิทธิอื่น ๆ ของบริษัทซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับจัดเก็บภาษีเช่นเดียวกับเงินได้จาก
หุ้นตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐซึ่งบริษัทที่ทำการแข่งขันเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

4. บทบัญญัติของวรรค (1) และ (2) ของข้อนี้จะไม่มีใช้บังคับ ถ้าผู้รับผลประโยชน์จากเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญาหรือรัฐหนึ่งประกอบธุรกิจ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ ณ รัฐนั้นหรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ ณ รัฐอีกรัฐหนึ่งซึ่งจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ ณ รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น และการถือหุ้นบางส่วนที่มีการจ่ายเงินปันผลนั้นเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ เช่นว่านั้น จนกรณีเช่นนี้จะมีใช้บังคับของข้อ 7 หรือข้อ 15 บังคับ แล้วแต่กรณี

5. จนกรณีที่มีบริษัทหนึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญาหรือรัฐหนึ่งได้รับกำไรหรือเงินได้จากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะต้องมีตั้งบังคับเกี่ยวกับภาษีเงินปันผลที่บริษัทจ่าย เว้นแต่ตราว่าให้ที่จ่ายเงินปันผลนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นหรือตราว่าให้การถือหุ้นบางส่วนที่เกี่ยวกับเงินปันผลที่จ่ายนั้นจะเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ ณ รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น และจะไม่มีกำหนดอัตราที่ยังมีได้แบ่งสรรของบริษัทซึ่งเสียภาษีกำไรที่ยังมีได้แบ่งสรร แม้ว่าเงินปันผลที่จ่ายหรือกำไรที่ยังมีได้แบ่งสรรนั้นจะประกอบขึ้นด้วยกำไรหรือเงินได้ที่เกิดขึ้น ณ รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม ไม่มีข้อความจกขวรรคนี้ จะแปลความเป็นการขัดกัน รัฐผู้หาสัญญาหรือรัฐหนึ่งจึงรอดจากการบังคับเกี่ยวกับเงินได้ จนการแบ่งสรรกำไรตามกฎหมายของรัฐนั้น

ข้อ 11

ดอกเบี้ย

1. ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้น ณ รัฐผู้หาสัญญาหรือรัฐหนึ่งและจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษี ณ รัฐอีกรัฐหนึ่ง นั้น

2. อย่างไรก็ตาม ดอกเบี้ยเหล่านี้จะเกิดขึ้นกับภาษีเงินได้ของรัฐผู้หาสัญญาซึ่ง ดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของที่ได้รับประโยชน์ จากดอกเบี้ยและเป็นบริษัทซึ่งเป็นผู้ผลิตที่อยู่ในรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บ จะต้องไม่เกิน :

(ก) ร้อยละ 10 ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งหมด ถ้าดอกเบี้ยนั้นได้รับโดย สถาบันการเงิน (รวมทั้งบริษัทประกันภัย) และ

(ข) ร้อยละ 25 ของจำนวนดอกเบี้ยซึ่งได้จากการอื่น ๆ ทั้งหมด

3. แม้จะมีพันธบัตรของวรรค 2 อยู่ ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นจากรัฐผู้หาสัญญาของรัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่รัฐบาลของรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ของรัฐผู้หาสัญญา ที่กล่าวถึงรัฐแรก

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งวรรคนี้ คำว่า "รัฐบาล" หมายถึง

(ก) องค์กรของประเศฝรั่งเศสที่ลังกา รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยม ประชาธิปไตยฝรั่งเศสที่ลังกาและทั้งหมดถึง :

1. ธนาคารกลางแห่งประเศฝรั่งเศสที่ลังกา
2. องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น
3. ตัวแทน หรือองค์การใด ๆ (รวมทั้งสถาบันการเงิน)

ที่รัฐบาลหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้นเป็นเจ้าของทั้งหมดซึ่งอาจตกลงเป็น คราว ๆ งบประมาณระหว่างรัฐบาลของรัฐผู้หาสัญญาทั้งสองรัฐ

(ข) องค์กรของประเศฝรั่งเศสที่ลังกา รัฐบาลแห่งประเศฝรั่งเศส และทั้งหมดถึง

1. ธนาคารแห่งประเศฝรั่งเศส
2. องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และ
3. สถาบันต่าง ๆ ซึ่งรัฐบาลแห่งประเศฝรั่งเศสหรือองค์การ

บริหารส่วนท้องถิ่นใด ๆ เป็นเจ้าของทั้งหมด ซึ่งอาจตกลงเป็นคราว ๆ งบประมาณระหว่างรัฐบาล ของรัฐผู้หาสัญญาทั้งสองรัฐ

4. คำว่า "ดอกเบี้ย" ที่อ้างข้อนี้ หมายถึงเงินได้จากสิทธิเรียกร้องหรือ
บุคคลหนึ่งว่าจะมีหลักประกันของทรัพย์สิน และเงินจะมีสิทธิร่วมกับเงินผลกำไรของลูกหนี้
หรือเงิน และโดยเฉพาะเงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาลและเงินได้จากพันธบัตรหรือหุ้นกู้
รวมทั้งค่าพรีเมียมและรางวัลอันติดกับหลักทรัพย์ พันธบัตร หรือหุ้นกู้ดังกล่าว
รวมทั้งเงินได้ซึ่งมีลักษณะทางของเดียวกับเงินได้จากกำไรหุ้นกู้เงินได้ตามกฎหมายที่ออก
ของรัฐผู้หาสัญญาซึ่งเงินได้นั้นเกิดขึ้น เบี้ยรับสำหรับบริการจ่ายที่เกินกว่าผลจะไม่ได้ถือว่า
เป็นดอกเบี้ยตามความมุ่งประสงค์ของข้อนี้

5. บทบัญญัติของวรรค 1, 2 และ 3 ของข้อนี้จะบังคับกับเจ้าของที่ได้
รับประโยชน์จากดอกเบี้ย เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญาหรือรัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจ ณ รัฐผู้หา
สัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้นโดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือ
ให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ ณ รัฐอีกรัฐหนึ่งซึ่งพ้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ใน
รัฐนั้นและสิทธิเรียกร้องเงินส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยที่จ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องกับประการสำคัญ
กับ

(ก) สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำแห่งหนึ่งหรือ
กับ

(ข) กิจกรรมธุรกิจที่กล่าวไว้ในข้อ (ค) ของวรรค 1 ของข้อ 7
จนกระทั่งเช่นนี้จึงเข้าบัญญัติของข้อ 7 หรือข้อ 14 บังคับแล้วแต่กรณี

6. ดอกเบี้ยจะถือว่าเกิดขึ้น ณ รัฐผู้หาสัญญาหรือรัฐหนึ่งถ้าผู้จ่ายคือรัฐนั่นเอง
ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐนั้น อย่างไรก็ตาม
จนกระทั่งบุคคลที่จ่ายดอกเบี้ย ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาสัญญาหรือรัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม
มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ ณ รัฐผู้หาสัญญาหรือรัฐหนึ่งอันก่อให้เกิด
หนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยขึ้นและดอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือ
ฐานประกอบการประจำแห่งหนึ่ง ดอกเบี้ยดังกล่าวจะถือว่า เกิดขึ้น ณ รัฐผู้หาสัญญา
ซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่

7. จนกระทั่งที่จุดนี้เหตุผลแห่งความล้มเหลวพิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของ ที่ผู้ได้รับประโยชน์หรือระหว่างบุคคลทั้งสองและบุคคลอื่น คอกเบี้ยที่จ่ายนั้นเมื่อคำนึงถึง สิทธิเรียกร้องที่ถือเป็นมูลแห่งการจ่ายคอกเบี้ยแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนซึ่งควรจะ คิดตกลงกันระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของที่ผู้ได้รับประโยชน์ หากงานนี้มีความล้มเหลวเช่นว่านี้ พบบัญชีของข้อนี้จะมีระดับเฉพาะแก่เงินจำนวนหนึ่ง จนกระทั่งเช่นนั้น ส่วนเกินของเงิน ที่ชำระจะยังคงเกินกว่าที่ได้ตามกฎหมายของรัฐผู้หาสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงบท บัญชีอื่น ๆ แห่งอนุสัญญาที่ด้วย

ข้อ 12

ค่าสิทธิ

1. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นจากรัฐผู้หาสัญญาของรัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐ ผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเกินกว่าที่แจ้งจากรัฐอีกรัฐหนึ่ง
2. อย่างไรก็ตาม ค่าสิทธิเช่นว่านี้ อาจเกินกว่าที่แจ้งจากรัฐผู้หาสัญญาซึ่งค่าสิทธิ นั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของที่ผู้ได้รับประโยชน์จากค่าสิทธิ ค่าที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้น
3. คำว่า "ค่าสิทธิ" นี้จะยังหมายถึง การจ่ายที่หมายถึง การจ่ายที่จำกัด ๑ ที่ผู้รับ เป็นค่าตอบแทนเพื่อการวิจัยหรือสิทธิในการวิจัย สิทธิที่เงินงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์ รวมทั้งฟิล์มภาพยนตร์หรือเทปที่ผู้รับทรัพย์สินหรือการกระจายเสียง สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง แผนผังสูตรลับ หรือกรรมวิธีลับ หรือเพื่อการวิจัยหรือสิทธิในการวิจัยอุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือทาง วิทยาศาสตร์ หรือเพื่อข้อสนเทศเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือทางวิทยาศาสตร์

4. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้ จะไม่ใช้บังคับถ้าเจ้าของผู้ได้รับประโยชน์จากค่าสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่รัฐผู้หาสัญญาารซึ่งประกอบธุรกิจของรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งค่าสิทธินั้นเกิดขึ้นโดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระของรัฐอีกรัฐหนึ่งซึ่งจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับค่าสิทธิที่จ่ายนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับ (ก) สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านี้หรือกับ (ข) กิจกรรมธุรกิจที่กล่าวไว้ในข้อ (ค) ของวรรค 1 ของข้อ 7 อนุกรมนี้เช่นนั้นจึงใช้บังคับของข้อ 7 หรือข้อ 14 บังคับแล้วแต่กรณี

5. จะถือว่าค่าสิทธิเกิดขึ้นในรัฐผู้หาสัญญาารหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายคือรัฐตัวเององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม อนุกรมนี้ที่บุคคลผู้จ่ายค่าสิทธิ ไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้หาสัญญาารหนึ่งหรือไม่ได้ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำอยู่ในรัฐผู้หาสัญญาารหนึ่งอันก่อให้เกิดพันธกรณีที่ต้องจ่ายค่าสิทธินั้น และค่าสิทธินั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นค่าสิทธิเช่นว่านี้จะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่

6. อนุกรมนี้ที่โดยเหตุผลแห่งความฉันทันใจมีผลระหว่างผู้จ่าย และเจ้าของผู้ได้รับประโยชน์หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนี้กับบุคคลอื่น ค่าสิทธิที่จ่ายนั้นเมื่อค้างถึง การจ่ายสิทธิหรือข้อศกเทศอันเป็นมูลแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะต้องตกลงกันระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผู้ได้รับประโยชน์หากมีความฉันทันใจ เช่นว่านั้น บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง อนุกรมนี้เช่นนี้ส่วนเกินของเงินที่ชำระจะยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้หาสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยความถึงบทบัญญัติอื่น ๆ แห่งอนุสัญญาี้ด้วย

ข้อ 13

ผลได้จากทุน

1. ผลได้ที่มีถิ่นที่อยู่ที่รัฐผู้หาผลประโยชน์ซึ่งได้รับจากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ ที่กล่าวไว้ในข้อ 6 และตั้งอยู่ ณ รัฐผู้หาผลประโยชน์อีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีเงินได้ ณ รัฐอีกรัฐหนึ่งขึ้น
2. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้หาผลประโยชน์ซึ่งมีอยู่ ณ รัฐผู้หาผลประโยชน์หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการประจำซึ่งมีถิ่นที่อยู่ที่รัฐผู้หาผลประโยชน์ซึ่งมีอยู่ ณ รัฐผู้หาผลประโยชน์หนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ของการเงินหรือการวิจัย รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการถาวร เช่นว่านั้น (โดยลำพังหรือร่วมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือสถานประกอบการประจำ เช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีเงินได้ ณ รัฐอีกรัฐหนึ่งขึ้น
3. ผลได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้หาผลประโยชน์ซึ่งได้รับจากการจำหน่ายเรือหรืออากาศยานที่ดำเนินการขนส่งระหว่างประเทศหรืออสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับเรือหรืออากาศยาน เช่นว่านั้น จะเก็บภาษีเงินได้เฉพาะ ณ รัฐนั้น
4. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินหรือสินทรัพย์ใด ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในวรรค 1, 2 และ 3 ของข้อนี้ จะเก็บภาษีเงินได้เฉพาะ ณ รัฐผู้หาผลประโยชน์ซึ่งผู้จำหน่ายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ว่า ไม่มีข้อความในวรรคนี้ จะข้องกับรัฐผู้หาผลประโยชน์ใดรัฐหนึ่งจากการเก็บภาษีผลได้หรือเงินได้จากการขายหรือโอนหุ้นหรือหลักทรัพย์อื่น ๆ
5. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ คำว่า "การจำหน่าย" จะมีความหมายซึ่งคำนี้ขึ้นอยู่กับความหมายของรัฐผู้หาประโยชน์เกี่ยวกับภาษีที่กล่าวถึง จนกระทั่งก็ตามความหมายของคำนี้ให้รวมถึงการขาย การแลกเปลี่ยน การโอน หรือการปลดปล่อยทรัพย์สิน หรือการระงับสิทธิใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินหรือการถือสิทธิ์บังคับของเก็บทรัพย์สินตามกฎหมายใด ๆ ที่เงินซึ่งได้มาอยู่ ณ รัฐผู้หาผลประโยชน์แต่ละรัฐ

ข้อ 14

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

1. เงินค้ำซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศผู้หาเลี้ยงชีพหนึ่งได้รับเงินค่าจ้างที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เบ็ดเตล็ดจะเกินกว่าซึ่งได้เฉพาะเงินรัฐนั้น ยกเว้นเงินกรณีต่อไปนี้ เงินค้ำเช่นว่านี้พออาจเกินกว่าซึ่งเงินรัฐผู้หาเลี้ยงชีพอีกรัฐหนึ่ง

(ก) ถ้าผู้มีถิ่นที่อยู่หนึ่งมีวาระประกอบกาบระยะจากอยู่ต่างประเทศผู้หาเลี้ยงชีพอีกรัฐหนึ่งจนชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลาซึ่งรวมกันแล้วเกินจำนวนหรือเกินกว่า 183 วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือน เพื่อความมุ่งประสงค์ของการกระทำการกิจกรรมของตน จนกรณีนั้น เงินค้ำที่ถือว่าเป็นของราชอาณาจักรระยะจากนั้นพออาจเกินกว่าซึ่งได้เฉพาะเงินรัฐอีกรัฐหนึ่ง หรือ

(ข) ถ้าการอยู่ของผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศผู้หาเลี้ยงชีพหนึ่งเป็นชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลาซึ่งรวมกันแล้วเกินจำนวนหรือเกินกว่า 183 วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือน จนกรณีนั้น เงินค้ำที่ได้รับจากการกระทำการกิจกรรมของตนจนรัฐอีกรัฐหนึ่งอาจเกินกว่าซึ่งได้เฉพาะเงินรัฐอีกรัฐหนึ่ง หรือ

(ค) ถ้าค่าตอบแทนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศผู้หาเลี้ยงชีพหนึ่งได้รับจากการประกอบกิจกรรมของตนจนรัฐผู้หาเลี้ยงชีพอีกรัฐหนึ่งได้จ่ายโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศผู้หาเลี้ยงชีพหรือตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือสถานประกอบการระยะจากที่ตั้งอยู่ต่างประเทศผู้หาเลี้ยงชีพ จนกรณีนั้นค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้นจนรัฐหนึ่งอาจเกินกว่าซึ่งเงินรัฐอีกรัฐหนึ่ง

2. คำว่า "บริการวิชาชีพ" ให้รวมถึงโรคเฉพาะกิจกรมอิสระด้านวิทยาศาสตร์ วรรณคดี ศิลปะ การศึกษาหรือการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ หัตถแพทย์ หนายความ วิศวกร สถาปนิก และนักบัญชี

ข้อ 15

บริการส่วนบุคคลที่จำเป็นพิเศษ

1. ภายหลังจากตั้งงบประมาณของข้อ 14, 18 และ 19 เงินเดือนค่าจ้างและค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันที่มีสิทธิ์ที่อยู่รัฐผู้หาสัญชาติรัฐหนึ่งได้รับเงินส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงาน จะเกี่ยวภาษีได้เฉพาะรัฐหนึ่ง เว้นแต่การจ้างงานนั้นได้กระทำจรัฐผู้หาสัญชาติรัฐหนึ่งถ้ามีการจ้างงานเช่นนั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการที่พออาจเก็บภาษีจรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. แม้จะมีข้อยกเว้นแห่งวรรค 1 ของข้อนี้อยู่ ค่าตอบแทนที่มีสิทธิ์ที่อยู่รัฐผู้หาสัญชาติรัฐหนึ่งได้รับเงินส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำจรัฐผู้หาสัญชาติรัฐหนึ่ง จะเกี่ยวภาษีได้เฉพาะจรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้า :

- (ก) ผู้รับอยู่จรัฐอีกรัฐหนึ่งชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา ซึ่งรวมกันแล้วไม่เกิน 183 วัน ภายจระยะเวลาสิบสองเดือน และ
- (ข) ค่าตอบแทนที่จ่ายโดยหรือจนามของนายจ้างผู้ซึ่งมีได้เป็นผู้มีสิทธิ์ที่อยู่จรัฐอีกรัฐหนึ่ง และ
- (ค) ค่าตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สภากษระกษการถาวรหรือราชประกอบการระจซึ่งนายจ้างมีอยู่จรัฐอีกรัฐหนึ่ง

3. แม้จะมีข้อยกเว้นก่อน ๆ ของข้อนี้อยู่ ค่าตอบแทนที่ได้รับเงินส่วนที่เกี่ยวกับการทำงานเรือหรืออากาศยานที่ดำเนินการจการจระจระพ่วงประเพณโดยวิสาหกิจของรัฐผู้หาสัญชาติรัฐหนึ่งจะเกี่ยวภาษีได้เฉพาะจรัฐหนึ่ง

ข้อ 16

ค่าช่วยการของกรรมการ

1. ค่าช่วยการของกรรมการและจางเงินที่ชำระอย่างอื่นอันคล้ายคลึงกันซึ่งผู้มีสิทธิ์ที่อยู่รัฐผู้หาสัญชาติรัฐหนึ่งได้รับจฐานะที่เป็นสมาชิกจคณะกรรมการของบริษัทหรือองค์การอื่นที่คล้ายคลึงกันของบริษัท ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิ์อยู่จรัฐผู้หาสัญชาติรัฐหนึ่ง อาจเกี่ยวภาษีจรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. เงินเคื้อบ ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาเลี้ยงชีพหนึ่งได้รับจนกระทั่งเป็นเจ้าหน้าที่ประจำตำแหน่งบริหารระดับสูงของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ ณ รัฐผู้หาเลี้ยงชีพอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้จากรัฐอีกรัฐหนึ่ง

ข้อ 17

หักแสดงผลกำไร

1. ครอบคลุมค่าจ้างถึงขั้นสุดท้ายของข้อ 14 และ 15 เงินคืนที่หักแสดงสาธารณูปโภค อาชีพ หักแสดงละคร ภาพยนตร์ ฟิล์ม วิดีโอหรือโทรทัศน์ และนักดนตรีที่ได้รับและหักภาษีที่ได้รับจากกิจกรรมส่วนบุคคลของตนเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้จากรัฐผู้หาเลี้ยงชีพซึ่งได้มีการแสดงกิจกรรมเหล่านั้น

2. อนุกรมสิทธิ์เงินคืนส่วนนี้เกี่ยวกับกิจกรรมส่วนบุคคลที่กระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬาจนกระทั่งเช่นว่านั้นมิได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดงหรือนักกีฬาเองแต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น เงินคืนนี้อาจเก็บภาษีได้จากรัฐผู้หาเลี้ยงชีพซึ่งกิจกรรมของนักแสดงหรือนักกีฬาคิดกระทำอยู่ครอบคลุมค่าจ้างถึงขั้นสุดท้ายของข้อ 7, 14 และ 15

3. ครอบคลุมค่าจ้างถึงขั้นสุดท้ายของข้อ 7 อนุกรมสิทธิ์กิจกรรมที่กล่าวถึงจวรรค 1 ของข้อนี้ที่จัดให้มีเงินรัฐผู้หาเลี้ยงชีพหนึ่งโดยวิสาหกิจของรัฐผู้หาเลี้ยงชีพอีกรัฐหนึ่ง กิจการซึ่งวิสาหกิจเช่นว่านั้นได้รับจากการจัดให้มีกิจกรรมเหล่านั้นซึ่งอาจเก็บภาษีได้จากรัฐผู้หาเลี้ยงชีพที่กล่าวถึงรัฐแรก เว้นแต่วิสาหกิจนั้นได้รับการอุดหนุนทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่จากกองทุนสาธารณะของรัฐบาลของรัฐผู้หาเลี้ยงชีพอีกรัฐหนึ่งเกี่ยวกับการจัดให้มีกิจกรรมเช่นว่านั้นขึ้น

4. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้จะมุ่งไปยังฉบับแก้ค่าตอบแทนหรือค่าจ้าง เงินเคื้อบ ค่าจ้าง และเงินคืนที่คล้ายคลึงกันซึ่งนักแสดงสาธารณะหรือนักกีฬาได้รับจากกิจกรรมที่กระทำจากรัฐผู้หาเลี้ยงชีพหนึ่งถ้าการมาเยือนรัฐผู้หาเลี้ยงชีพนั้นได้รับการอุดหนุนทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่จากกองทุนสาธารณะของรัฐบาลของรัฐผู้หาเลี้ยงชีพอีกรัฐหนึ่ง

5. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ คำว่า "รัฐบาล" รวมถึงองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือองค์การตามกฎหมายของรัฐผู้หาเลี้ยงชีพรัฐหนึ่ง

ข้อ 18

เงินพดด้วง

ภายใต้บังคับขบัตยัตินี้แห่งวรรค 2 ของข้อ 19 เงินพดด้วงและค่าตอบแทน
อย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันที่จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่จรัฐผู้หาสัญญาหรือหนึ่งสำหรับการหางาน
จนคิดอาจเก็บภาษีจรัฐนั้น

ข้อ 19

งานรัฐบาล

1. (ก) ค่าตอบแทน นอกเหนือจากเงินบำนาญที่จ่ายโดยรัฐบาลของรัฐ
ผู้หาสัญญาหรือหนึ่ง จให้แก่บุคคลธรรมดาจส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่จให้แก่รัฐบาลนั้นจะเก็บ
ภาษีจได้เฉพาะจรัฐนั้น

(ข) อย่างจก็ตาม ค่าตอบแทนเช่นว่านั้นจะเก็บภาษีจได้เฉพาะจรัฐ
ผู้หาสัญญาหรือหนึ่ง ถ้าบริการนั้นจมีขึ้นจรัฐนั้น และบุคคลธรรมดาเป็นผู้อยู่จรัฐ
นั้น ผู้ซึ่ง :

(1) เป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือ

(2) มีจเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่จรัฐนั้น เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์จ

การจให้บริการนั้น

2. (ก) เงินบำนาญจ ๖ ที่จ่ายโดยหรือจ่ายจากกองทุนที่ก่อตั้งจโดย
รัฐบาลของรัฐผู้หาสัญญาหรือหนึ่งให้แก่บุคคลธรรมดาจส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่จให้แก่รัฐบาล
นั้นจะเก็บภาษีจได้เฉพาะจรัฐนั้น

(ข) อย่างจก็ตาม เงินบำนาญเช่นว่านั้นจะเก็บภาษีจได้เฉพาะจรัฐ
ผู้หาสัญญาหรือหนึ่ง ถ้าบุคคลธรรมดาเป็นผู้อยู่และเป็นคนชาติของรัฐนั้น

3. บทบัญญัติของข้อ 15, 16 และ 18 จะใช้บังคับแก่ค่าตอบแทนและเงินบำนาญในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่เกี่ยวกับธุรกิจที่ดำเนินการโดยรัฐบาลของรัฐผู้หาสัตยาภิรพหนึ่ง

4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ คำว่า "รัฐบาล" จะรวมถึงองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้หาสัตยาภิรพหนึ่ง

ข้อ 20

ศาสตราจารย์ ครู และนักวิจัย

1. บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้หาสัตยาภิรพหนึ่งโดยทันทีก่อนหน้าที่จะขยับเขยื้อนไปอยู่รัฐผู้หาสัตยาภิรพหนึ่ง และเป็นผู้ซึ่งได้ขยับเขยื้อนไปอยู่รัฐผู้หาสัตยาภิรพหนึ่งนั้น ตามคำเชิญของมหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาอื่นใดที่คล้ายคลึงกันซึ่งได้รับการรับรองจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้หาสัตยาภิรพหนึ่งนั้น เป็นเวลาไม่เกินสองปีเพื่อมุ่งประสงค์ของการสอนหรือการวิจัยหรือทั้งสองประการที่สถาบันการศึกษาเช่นนั้น จะได้รับยกเว้นภาษีเงินของรัฐผู้หาสัตยาภิรพหนึ่งนั้น สำหรับค่าตอบแทนจากการสอนหรือวิจัยเช่นนั้น

2. ข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะแก่เงินที่ได้จากการวิจัย ถ้าการวิจัยเช่นนั้นได้ดำเนินการโดยบุคคลธรรมดาเพื่อสาธารณประโยชน์ และมีเจตนาเพื่อประโยชน์ของเอกชนหรือบุคคลอื่นใดเป็นพิเศษ

ข้อ 21

นักศึกษาและผู้ฝึกหัดงาน

บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งก่อนหน้าที่จะขยับเขยื้อนไปอยู่รัฐผู้หาสัตยาภิรพหนึ่งขยับเขยื้อนไปเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่รัฐผู้หาสัตยาภิรพหนึ่งและอาศัยอยู่รัฐผู้หาสัตยาภิรพหนึ่งที่กล่าวถึงครั้งแรก เป็นการศึกษาหรือฝึกหัดงาน

(ก) ฐานะนักศึกษาจนหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือโรงเรียนที่เข้ารับ
การรับรองแล้วของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก หรือ

(ข) ฐานะผู้ปฏิบัติงานทางค้าธุรกิจ หรือ

(ค) ฐานะผู้รับทุน เงินอุดหนุน หรือรางวัลโดยผู้ประสงค์
พระการสำคัญเพื่อการศึกษาหรือวิจัยจากองค์การบริหาร การศึกษา การกุศล
วิทยาศาสตร์ วรรณคดีหรือการฝึกหัด จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ที่กล่าวถึงรัฐแรกจนส่วน
ที่เกี่ยวข้อง

(1) เงินที่ส่งจากต่างประเทศเพื่อความมุ่งประสงค์
การครองชีพ การศึกษา การเล่าเรียน การวิจัยหรือการฝึกอบรมของผู้ซึ่ง

(2) ทุน เงินอุดหนุนหรือเงินรางวัล และ

(3) ค่าตอบแทนจากการจ้างงานของรัฐนั้นโดยมีเงื่อนไขว่า
ค่าตอบแทนจะต้องเป็นรายได้ที่จำเป็นและสมควรสำหรับการครองชีพและการศึกษา
ของผู้ซึ่ง

ข้อ 22

เงินที่ซึ่งมีได้ระบุไว้ข้างนี้

บรรดารายการเงินใดของผู้ที่ถิ่นที่อยู่รัฐผู้หาเลี้ยงชีพหนึ่งซึ่งมีได้ระบุไว้
ข้างนี้ก่อน ๗ ของอนุสัญญาฉบับนี้อาจเก็บภาษีเงินได้ที่รัฐผู้หาเลี้ยงชีพเงินใดนั้นเกิดขึ้น

ข้อ 23

การขจัดภาวะเกินภาษีซ้อน

1. กฎหมายที่บังคับอยู่ของรัฐผู้หาสัญญาหรือรัฐใดจะยังคงบังคับอยู่จนกว่าการเกินภาษีอากรจากเงินได้ของรัฐผู้หาสัญญาแต่ละรัฐ เว้นแต่กรณีที่ไม่มีหนังสือแจ้งว่าขัดแย้งกันเป็นอย่างอื่นของสัญญาที่เงินได้ต้องเสียภาษีของรัฐผู้หาสัญญาทั้งสองรัฐก็ให้ได้รับการบรรเทาภาระจากการเกินภาษีซ้อนตามวรรคต่าง ๆ ของข้อนี้
2. ภาษีที่ต้องชำระของรัฐผู้หาสัญญาหรือรัฐหนึ่ง ๆ ส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ที่ได้รับจากรัฐนั้นจะยอมให้ชำระเป็นเครดิตต่อภาษีใด ๆ ที่ต้องชำระจากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ๆ ส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้นั้น อย่างไรก็ตาม เครดิตนั้นจะต้องไม่เกินจำนวนภาษีที่ต้องชำระจากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ๆ เป็นส่วนหนึ่งแล้วแต่ก่อนที่จะให้เครดิตตามจำนวนที่เหมาะสมกับรายการเงินได้นั้น
3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการยอมให้ชำระเป็นเครดิตจากรัฐผู้หาสัญญาหรือรัฐหนึ่ง ๆ ภาษีที่ชำระจากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ๆ ที่ถือว่ารวมถึงภาษีซึ่งต้องชำระจากรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น แต่ได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้นตามกฎหมายส่งเสริมพิเศษ ซึ่งมุ่งหมายที่จะส่งเสริมพัฒนาการทางเศรษฐกิจของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 24

การนำเลือกประเทศมีดี

1. คนชาติของรัฐผู้หาสัญญาหรือรัฐหนึ่ง ๆ จะไม่ถูกบังคับจากรัฐผู้หาสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ๆ ให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับการนั้นอันเป็นการหนักหนายิ่งกว่าหรือเป็นภาระหนักกว่าการเกินภาษีอากร และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องซึ่งคนชาติของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามกฎหมายใด ๆ เดียวกัน

2. วิสาทกิจของรัฐผู้หาสัตยาธิปไตยซึ่งจะไม่ถูกบังคับด้วยรัฐผู้หาสัตยาธิปไตยอื่นใด
ให้เสียภาษีอากร ๗ ๑๗ ส่วนที่เกี่ยวกับกาสรที่เป็นของสถานประกอบการลาวารัฐ
อีกรัฐหนึ่งนั้นเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรซึ่ง
วิสาทกิจของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะถูกหรืออาจถูกบังคับด้วยเงินส่วนที่เกี่ยวกับกาสร
อย่างเดียวกัน

3. ๑๗ ข้อนี้คำว่า "ภาษีอากร" หมายถึงภาษีซึ่งอยู่บังคับของอนุสัญญา

4. ๑๗ ข้อนี้จะมีผลจะแปลความเป็นการผูกพันรัฐผู้หาสัตยาธิปไตยรัฐใด
ที่จะให้เงินกู้ยืมเงินที่อยู่รัฐผู้หาสัตยาธิปไตยอื่นใดซึ่งค่าลดหย่อนส่วนตัวบุคคล การผ่อนผัน
และการพักลด เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งภาษีซึ่งรัฐนั้นให้เงินกู้ยืมเงินที่อยู่รัฐของตน

ข้อ 25

วิธีการเพื่อความตกลงร่วมกัน

1. ๑๗ ข้อนี้จะมีผลที่อยู่รัฐผู้หาสัตยาธิปไตยรัฐหนึ่งพิจารณาว่า การกระทำของรัฐ
ผู้หาสัตยาธิปไตยรัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐมีผลหรือจะมีผลให้ผลต้องเสียภาษีอากรโดยเงินเป็นไปตาม
อนุสัญญานี้ บุคคลนั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้หาสัตยาธิปไตยซึ่งตน
มีถิ่นที่อยู่ แม้จะมีทางแก้งตามกฎหมายของรัฐเหล่านั้นอยู่แล้วก็ตาม กรณีนี้ต้องยื่นภายใน
สามปีนับจากที่จัดรับแจ้งครั้งแรกถึงการขจัดหนี้ภาษีอันนั้นเป็นไปตามบทบัญญัติแห่ง
อนุสัญญานี้

2. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควร และ
ถ้าตนมีส่วนใดที่จะหาทางแก้งที่เหมาะสมด้วยตนเอง ๑๗ ข้อนี้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ง
กรณีนั้น โดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้หาสัตยาธิปไตยอื่นใดเพื่อ
การเว้นการเก็บภาษีอันนั้นเป็นไปตามอนุสัญญานี้

3. เจ้าหน้าที่มีอำนาจของรัฐผู้หาสัญญาทั้งสองรัฐจะพยายามแก้ไขความ
ยุ่งยากหรือข้อสงสัยใด ๆ อันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความหรือการบังคับของสัญญา
โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวยังอาจปรึกษาหารือกันเพื่อจัดการเกินกว่าที่ข้อ
จนบรรดากรณีที่มีคำวินิจฉัยของคู่สัญญาที่ด้วย

4. เจ้าหน้าที่มีอำนาจของรัฐผู้หาสัญญาทั้งสองรัฐ อาจติดต่อกันโดยตรง
เพื่อความมุ่งประสงค์อันมีความตกลงตามความหมายแห่งวรรคก่อน ๆ นี้

ข้อ 26

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

1. เจ้าหน้าที่มีอำนาจของรัฐผู้หาสัญญาทั้งสองรัฐจะแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ
อันจำเป็นแก่การอุทธรณ์ตามบทบัญญัติแห่งสัญญาหรือของกฎหมายภายในของรัฐผู้หา
สัญญาทั้งสองรัฐเกี่ยวกับภาษีอากรที่อยู่ของขยายแห่งอนุสัญญาที่ตราขึ้นเพื่อภาษีอากร
ตามกฎหมายซึ่งมีบังคับกับอนุสัญญานี้และเพื่อป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรการแลกเปลี่ยน
ข้อสนเทศนี้จะไม่ถูกจำกัดโดยข้อ 1 ข้อสนเทศใด ๆ ที่ได้รับโดยรัฐผู้หาสัญญาหนึ่ง
จะถือว่าเป็นความลับเช่นเดียวกับข้อสนเทศที่ได้รับภายใต้กฎหมายภายในของรัฐนั้น
และจะเปิดเผยได้เฉพาะกับบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ (รวมทั้งศาลและองค์กรฝ่ายบริหาร)
ซึ่งเกี่ยวข้องกับภาระประเมินหรือการจัดเก็บ การบังคับ หรือการคาเงินคืนในส่วนที่
เกี่ยวข้องกับหรือการชี้ขาดค่าอนุธรรมในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่อยู่ของขยายแห่งอนุสัญญานี้
บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะแจ้งข้อสนเทศนั้นเพียงเพื่อจุดประสงค์เช่นว่านั้นเท่านั้น
แต่อาจเปิดเผยข้อสนเทศจนกว่าจะมีจรรยาบรรณโดยเปิดเผยหรือการวิจัยชี้ขาด
ของศาล

2. ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม มิให้แปลความบทบัญญัติของวรรค 1 เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับรัฐผู้หาสัตยาบัน

(ก) ค่าในมาตรการทางการบริหาร ครอบคลุมกับกฎหมายและวิธีปฏิบัติทางการบริหารของรัฐผู้หาสัตยาบันหรือของรัฐผู้หาสัตยาบันอีกรัฐหนึ่ง

(ข) หน้าที่ข้อผูกพันอันอาจจัดทางได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหาร ครอบคลุมถึงรัฐผู้หาสัตยาบันหรือของรัฐผู้หาสัตยาบันอีกรัฐหนึ่ง

(ค) หน้าที่ข้อผูกพันซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีทางการค้า หรือข้อผูกพัน ซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการขัดกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี

ข้อ 27

ตัวแทนทางการทูต และเจ้าหน้าที่กงสุล

ไม่มีข้อความใดๆของสัตยาบันนี้จะกระทบกระเทือนต่อเอกสิทธิ์ทางการรักษาของตัวแทนทางการทูต หรือเจ้าหน้าที่กงสุลตามหลักที่วางแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามบทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ 28

การเริ่มบังคับ

1. สัตยาบันนี้จะได้รับการสัตยาบันและจะทำการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกัน
กรุงเทพมหานคร โดยเร็วที่สุด

2. อนุสัญญาฯ จะเริ่มใช้บังคับเมื่อใดแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกันแล้วและ
บทบัญญัติของอนุสัญญาฯ จะมีผลใช้บังคับ

(ก) อนุประเทศสิงคโปร์ :

จนส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้สำหรับปีแห่งการประเมิน
ที่เริ่มต้นจนหรือหลังจากวันแรกของเดือนเมษายนถัดจากเดือน
ที่ได้มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกันแล้ว

(ข) อนุประเทศพม่า :

(1) จนส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือ
ตั้งจนหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากเดือนที่
ได้มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกันแล้ว

(2) จนส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่น ๆ สำหรับปีภาษี
หรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นจนหรือหลังจากวันแรก
ของเดือนมกราคมถัดจากเดือนที่ได้มีการแลกเปลี่ยน
สัตยาบันสารกันแล้ว

ข้อ 29

การเลิกใช้

อนุสัญญาฯ นี้ยังคงมีผลใช้บังคับตลอดไป แต่รัฐผู้ทำสัตยาบันรัฐหนึ่งอาจแจ้ง
การบอกเลิกเป็นลายลักษณ์อักษรโดยทางการทูตต่อรัฐผู้ทำสัตยาบันอีกรัฐหนึ่งได้จนหรือก่อน
วันที่ 30 มิถุนายน ในปีปฏิทินใด ๆ ที่เริ่มต้นภายหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาห้าปีนับจาก
วันที่อนุสัญญาฯ นี้เริ่มใช้บังคับ

จนกรณีเช่นนี้ อนุสัญญาเป็นอันเลิกมีผลบังคับ :

(ก) อนุสัญญาเดลี :

ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้สำหรับปีแห่งการประเมินที่เริ่มต้น
จนหรือหลังจากวันแรกของเดือนเมษายนถัดจากเดือนที่มีการแจ้งการ
บอกเลิก

(ข) อนุสัญญาพหุ :

(1) ส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือส่งเงิน
หรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากเดือนที่มีการแจ้ง
การบอกเลิก

(2) ส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่น ๆ สำหรับปีภาษีหรือรอบ
ระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นจนหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคม
ถัดจากเดือนที่มีการแจ้งการบอกเลิก

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องได้
ลงนามอนุสัญญานี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงโตเกียว เมื่อวันที่ ๑4 เดือน

กันยายน พุทธศักราช 2531 เป็นภาษาฝรั่งเศส ภาษาสิงหล และภาษาอังกฤษ

ต้นฉบับทั้งหมดนี้ให้ถือเป็นหลักฐานได้เท่ากัน จนกรณีที่มีการตีความแตกต่างกัน

ให้เป็นไปตามตัวภาษาอังกฤษ

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยม

ประชาชนเวียดนาม

(นางขจร ไชยม)

เอกอัครราชทูต

(นาย คัมมิว. เอม. พี. วีระสิงห์)

อธิบดีกรมภาษีภายใน

พิธีสาร

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้
เริ่มบังคับใช้ข้อพิพาทเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ ได้ตกลงกัน ณ เวลาที่ลงนามในข้อพิพาทนี้ ว่า
ในส่วนที่เกี่ยวเนื่องกับวรรค 4 ข้อ 19 "งานรัฐบาล" นั้น คำว่า "รัฐบาล" จะตีความ
รวมถึงธนาคารกลางแห่งประเทศเวียดนามและธนาคารแห่งประเทศพม่าด้วย แต่จัดเพียง
เท่าที่ปรากฏว่าผลตอบแทนที่ลูกจ้างของธนาคารกลางแห่งประเทศเวียดนามได้รับจาก
ธนาคารนั้น จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยม
ประชาธิปไตยเวียดนาม

As An

(นางบรร โสภณ)

เอกอัครราชทูต

Joan P. Loewenigh

(นาย คิมลิว. เขม. พี. วีระสิงห์)

อัครราชทูตใน